

Arrest

nr. 61 731 van 18 mei 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. RAVYTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 27 september 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 1 maart 2011, aangetekend verstuurd op 2 maart 2011.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Romazigeunerin en bent u afkomstig uit Kosovo, meer bepaald uit Podujevo. Tijdens de oorlog leerde u uw huidige echtgenote, B. E. (O.V.6.694.499), kennen. U kwam volgens uw traditie niet buiten en weet bijgevolg niet wat er buitenshuis gebeurde. De laatste vier jaar vielen gemaskerde Albanezen bijna elke nacht jullie woning binnen. U en uw echtgenoot werden telkens mishandeld, uitgescholden en met de dood bedreigd. Ze eisten dat jullie zouden vertrekken. Bij de

mishandelingen werd de mond van uw echtgenoot afgeplakt en werd u lastiggevalen en (seksueel) geïntimideerd. Jullie paard werd gedood en u werd van al uw geld beroofd. Een jaar voor uw vertrek naar België werd uw tas met al jullie documenten, onder andere uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw medisch boekje en uw nationaliteitsbewijs, door Albanezen meegenomen. Sindsdien bezat u geen enkel document. Drie maanden voor jullie vertrek vielen gemaskerde Albanezen bij u binnen terwijl uw echtgenoot afwezig was. U werd door hen verkracht. U vertelde uw echtgenoot niet wat u was overkomen. Twee weken na de verkrachting overkwam u opnieuw hetzelfde. U lichtte uw echtgenoot nooit in over wat u was overkomen. Bij uw verkrachting was u zwanger van uw zoon, Aron. Uw zoon overleed twee maanden na zijn geboorte. Uw echtgenoot liet hem begraven. U diende nooit klacht in bij de politie omdat u als vrouw niet buitenkwam en niet wist hoe zulke zaken geregeld werden. Wel hoorde u van uw echtgenoot dat hij bij de politie was geweest. Uiteindelijk besloten jullie het land te verlaten. Uw echtgenoot regelde via een buurvrouw geboorteaktes. U reisde op 23 september 2010 samen met uw echtgenoot en uw twee dochters naar België waar u op 27 september 2010 een asielaanvraag indiende. Ter staving van uw identiteit legt u een UNMIK-geboorteakte (uitgereikt op 27 oktober 2008 te Podujevo) neer”.

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker noch zijn echtgenote hebben hun identiteit en afkomst aannemelijk weten te maken gezien zij manifest vervalste UNMIK-geboorteaktes neerleggen en onwetend zijn van zowel de lopende actieplannen voor de registratie van RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo als van de aanwezige internationale autoriteiten zoals EULEX en KFOR;
- de geloofwaardigheid van het verblijf van verzoekers in Kosovo tot 2010 wordt ernstig op de helling gezet waardoor ook de geloofwaardigheid van de problemen er door verzoekers aangehaald, wordt ondergraven;
- uit beschikbare informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de veiligheidssituatie objectief verbeterd is sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 en er geen melding meer werd gemaakt van etnisch geïnspireerde incidenten.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot E. B.. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. 61 730 van 18 mei 2011 aan verzoeksters echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 45/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker benadrukt dat hij dacht over authentieke stukken te beschikken en wijt zijn onwetendheid aan zijn ongeletterdheid. Hij verwijt de Belgische instanties dat pas voor het eerst in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van het feit dat zijn, volgens hem officiële, stukken geen authenticiteitswaarde hebben. Verzoeker beweert in de onmogelijkheid te zijn om zijn werkelijke identiteit aan te tonen vermits hij geen familie ter plaatse heeft om de nodige officiële documenten op te vragen bij de lokale autoriteiten.

Verder beroept verzoeker zich op zijn ongeletterdheid, het feit dat hij geen familie of kennissen heeft waardoor hij er nooit op geattendeerd werd dat hij zich kon laten registreren als Roma-zigeuner.

Verzoeker is het niet eens met de analyse van verbeterde situatie in zijn regio van afkomst en stelt dat er nog steeds bedreigingen op grond van etnische origine zijn die alleen niet geboekstaafd worden omdat er hiervan geen aangifte wordt gedaan door de slachtoffers.

Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad wenst er vooreerst op te wijzen dat de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van artikel 45/4, artikel dat overigens niet bestaat, maar op basis van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit onderdeel van het middel mist bijgevolg elke juridische grondslag en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.3. De Raad stelt vast dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft.

Niet alleen blijkt de door verzoeker neergelegde UNMIK-geboorteakte vervalst te zijn, bovendien verklaart verzoeker nooit stappen te hebben ondernomen om identiteitsdocumenten aan te vragen. Verzoeker verklaarde immers niet op de hoogte te zijn van het bestaan van dergelijke documenten dit ondanks de vele maatregelen die de Kosovaarse autoriteiten genomen hebben om de registratie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren (RAE) te verzekeren en hen aan de identiteitsdocumenten te helpen. Ten gevolge van deze vaststelling in samenhang met het feit dat verzoekers nog nooit blijken gehoord te hebben van de in Kosovo alomtegenwoordige KFOR en EULEX kon de commissaris-generaal dan ook terecht besluiten dat verzoekers niet aannemelijk hebben kunnen maken uit Kosovo afkomstig te zijn en er tot 2010 daadwerkelijk verbleven te hebben. Dienvolgens kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan hun asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Het feit dat verzoeker ongeletterd is en niet beschikt over familieleden of contacten in de door hem voorgehouden streek van herkomst doet hieraan geen afbreuk. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat niet enkel de overheid actief stappen onderneemt om leden van de RAE-gemeenschappen te begeleiden, ook UNHCR initieert programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen. Zo werd onder meer het actieplan "Civil registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo" in september 2006 opgestart. Dit houdt in dat individuen van deze gemeenschappen worden bijgestaan in het vervullen van de civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van de ongedocumenteerde aanvragers. Dit actieplan voor de registratie van RAE blijkt ondertussen een succes te zijn geworden. Van de ongeveer 10.000 RAE die in 2006 het risico liepen op staatloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd.

Waar verzoeker ten slotte stelt dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseerde geen melding maakt van etnisch geïnspireerde incidenten omdat de Roma's zelf quasi geen aangifte meer doen van dergelijke incidenten, stelt de Raad vast dat de beweringen van verzoeker aangaande de veiligheidsproblemen niet in het minst worden gestaafd of aannemelijk gemaakt.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a en b van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Kosovo een situatie heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet."

2.3. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER